

Predmet C-270/20**Zahtjev za prethodnu odluku****Datum podnošenja:**

18. lipnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landesgericht Korneuburg (Austrija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

16. lipnja 2020.

Tužitelji:

AG, maloljetan, zakonski zastupan

MG, maloljetan, zakonski zastupan

HG, maloljetan, zakonski zastupan

Tuženik:

Austrian Airlines AG

REPUBLIKA AUSTRIJA

Landesgericht Korneuburg (Zemaljski sud u Korneuburgu) [omissis]

Landesgericht Korneuburg (Zemaljski sud u Korneuburgu) kao žalbeni sud [omissis] u predmetu tužiteljâ, [1] maloljetnog **AG**, [2] maloljetnog **MG**, [3] maloljetnog **HG**, svi zastupani po M***** A***** E***** i A***** G*****, kao zakonskim zastupnicima, [omissis], protiv tuženika **Austrian Airlines AG**, 1300 Wien-Flughafen, [omissis] [omissis] [omissis], zbog **600** eura [omissis], povodom žalbe tužiteljâ protiv presude Bezirksgerichta Schwechat (Općinski sud u Schwechatu) od 17. listopada 2019. (datirana s 2. prosinca 2019.) [omissis], na nejavnoj sjednici donio je

R j e š e n j e

[I] Na temelju članka 267. UFEU-a Sudu Europske unije upućuje se sljedeće **prethodno pitanje**:

[1] Treba li članak 7. stavak 2. točku (b) Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (Uredba o pravu putnika) tumačiti na način **da [orig. str. 2.] zračni prijevoznik visinu odštete iz članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe može smanjiti i u slučaju da je putnicima nakon otkazivanja rezerviranog leta ponuđen zamjenski let kod kojeg su planirana vremena polaska i dolaska 11 sati i 55 minuta prije tih vremena kod otkazanog leta?**

[II] Postupak se prekida do primitka prethodne odluke [omissis] Suda Europske unije.

O b r a z l o ž e n j e:

Tužitelji (tj. njihovi zakonski zastupnici) rezervirali su let OS 865 za 24. 6. 2017. od Beča (VIE) do Kaira (CAI). Planirano vrijeme polaska bilo je u 22.15 sati, a planirano vrijeme dolaska u 01.45 sati idućeg dana. Let je otkazan 24. 6. 2017.; tuženik je tužiteljima uz njihov pristanak (tj. njihovih zakonskih zastupnika) rezervirao let VIE – CAI s planiranim vremenom polaska 24. 6. 2017. u 10.20 sati i planiranim vremenom dolaska 24. 6. 2017. u 13.50 sati. Udaljenost VIE – CAI, prema metodi velikog kruga ortodrome, iznosi preko 1500 km, ali manje od 3500 km. Tuženik je izvansudskim putem svakom od tužitelja isplatio iznos od 200 eura.

Tužitelji na temelju članka 5. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe o pravima putnika zahtijevaju isplatu (dodatnih) 200 eura za svakog tužitelja i smatraju da imaju pravo na nesmanjenu odštetu u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe. U CAI doduše nisu došli s kašnjenjem, ali su došli znatno ranije nego što je to bilo planirano, za što smatraju da im je uzrokovalo štetu u jednakoj mjeri kao i da je došlo do znatnog kašnjenja. Prihvatili su dotičnu promjenu rezervacije samo zato što bi u slučaju alternativno ponuđenog leta izgubili **[orig. str. 3.]** dva dana godišnjeg odmora.

Tuženik osporava tužbeni zahtjev, zahtijeva odbijanje tužbe i smatra da su ispunjene pretpostavke za smanjenje visine odštete u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe o pravima putnika.

Bezirksgericht Schwechat (Općinski sud u Schwechatu) u prvom je stupnju pobijanom **presudom** odbio tužbeni zahtjev. Polazeći od navedenog nespornog činjeničnog stanja došao je do pravnog zaključka da se prema jasnom izričaju članka 7. stavka 2. Uredbe o pravima putnika ta odredba primjenjuje i na slučajeve u kojima putnik dođe u svoje krajnje odredište ranijim letom [od otkazanog]. Tužiteljima nije nastupio nikakav gubitak vremena zbog kašnjenja; imali su čak još i više raspoloživog vremena na svojem mjestu godišnjeg odmora. Budući da su tužitelji imali slobodu ili uzeti raniji let ili neki drugi let ili uopće ni

ne putovati i tražiti povrat cijene karata, teleološko tumačenje članka 7. stavka 2. Uredbe o pravima putnika nije prikladno.

Protiv te presude tužitelji su podnijeli **žalbu** ovom sudu sa zahtjevom da se pobijana presuda preinači na način da se prihvati tužbeni zahtjev. Tužitelji argumentiraju da su smisao i svrha članka 7. stavka 2. Uredbe o pravima putnika očigledni, tj. da se žele „nagraditi” zračni prijevoznici koji se u slučaju otkazivanja pobrinu za što je moguće vremenski bliži zamjenski prijevoz. Međutim, ta uska vremenska povezanost, koja opravdava to „nagrađivanje”, ne postoji u slučaju zamjenskog prijevoza pomaknutog gotovo dvanaest sati ranije.

Tuženik u svojem odgovoru na žalbu u biti smatra da se ocjeni prvostupanjskog suda ne može prigovoriti. **[orig. str. 4.]**

Ovaj sud mora kao **žalbeni sud** odlučiti u drugom i posljednjem stupnju o zahtjevima tužitelja. Na temelju nacionalnih postupovnih odredbi [*omissis*] svoje ispitivanje mora ograničiti na pravna pitanja.

O prethodnom pitanju:

U ovom predmetu valja ispitati treba li odredbu kojom se predviđa iznimka iz članka 7. stavka 2. Uredbe o pravima putnika teleološki reducirati na način da ta odredba nije primjenjiva ne samo kad je – u konkretnom slučaju točke (b) koja je ovdje primjenjiva – vrijeme dolaska zamjenskog leta više od tri sata nakon planiranog vremena dolaska otkazanog leta nego i kad su vremena polaska i dolaska zamjenskog leta u barem sličnom opsegu prije onih od otkazanog leta. Teleološka redukcija, koju zagovaraju tužitelji, prema mišljenju ovog suda prikladna je ako su vremenske granice predviđene člankom 7. stavkom 2. Uredbe u jednakom (ili barem usporedivom) opsegu povrijeđene u suprotnom smjeru.

Pritom najprije treba uzeti u obzir da Uredba o pravima putnika pravo na odštetu definira paušalno i bez obzira na to koje je nepovoljnosti putnik stvarno pretrpio zbog otkazivanja, odnosno zakašnjelog dolaska na krajnje odredište. Stoga ne može biti relevantno je li kod leta koji se ovdje razmatra riječ o odlaznom letu iz putnikova prebivališta ili o povratnom letu; također ni svrha putovanja ne može biti relevantna. Polazeći od takvog paušalnog i standardiziranog pristupa valja uzeti u obzir da vrijeme polaska pomaknuto znatno unaprijed (u usporedbi s otkazanim letom) može za putnika biti povezano s jednako teškim nepovoljnostima kao i – prema kriterijima iz članka 7. stavka 2. Uredbe – zakašnjeli dolazak na krajnje odredište. Ako se **[orig. str. 5.]** faktičko pomicanje na raniji trenutak odnosi, primjerice, na polazak iz mjesta godišnjeg odmora ili mjesta inozemne profesionalne aktivnosti putnika, on može pretrpjeti jednake nepovoljnosti kao i u slučaju zakašnjelog dolaska, koji je zakonodavac očito imao u vidu prilikom izrade mogućnosti smanjenja odštete iz članka 7. stavka 2. Uredbe. Čak i u slučaju uranjenog dolaska treba poći od toga da putnikovo planiranje rasporeda – makar se i ne odnosilo izravno na letove – može biti znatno

ugroženo jer posljedice koje uranjeni dolazak sa sobom nosi mogu biti povezane sa znatnim poteškoćama.

Budući da ovo pitanje u sudskoj praksi Suda EU-a – koliko je to ovom sudu poznato – još nije bilo razjašnjeno, a nisu poznate ni odluke nacionalnih sudova koje bi o tome odlučivale, ovaj je sud bio obvezan uputiti prethodno pitanje.

[*omissis*]

Landesgericht Korneuburg [*omissis*]

Korneuburg, 16. 6. 2020.

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT